

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oserii garmondū 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefranse nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N° 189.

Vineri, 28 Augustū (9 Septemvre).

1887.

Brașovū, 27 Augustū 1887.

Ungurii dela putere arestază pe câte unū preotū sēu dascālū, Dumneșeu scie cu ce dreptū, și apoi strigă în gura mare prin foile lorū, că țera e plină de agitatori periculoși statului.

Și totuși nu suntū pe totū rotogolulū Ardealului și a Țerii unguresci agitatori mai periculoși și mai neastēmperați ca înșiși Ungurii dela putere.

Cu tōtea aste, orī tocmai pentru aceea, ei strigă necurmatū: prindeți pe agitatori!...

Acēsta ne aduce aminte de-o „nostimă“ anecdotă. Unū cavalerū de industriă furase odată unū obiectū prețiosū. Elū fū zăritū și luându-o la fugă fū urmăritū de păgubașū, care striga meren „prindeți hoțul!“ Cunoscēndū acesta critica situațiune, în care se afla față cu trecătorii, și avēndū presentă de spiritū, începū a striga și elū în gura mare „prindeți hoțul,“ așa că trecătorii erau amăgiți și nu mai sciau, care este făcătorulū de rele.

Intr'o asemenea situațiune se află naționalitățile asuprite și scurtate în drepturile lorū față cu asupritorii unguri. Dēcā Romānii, Slovacii, Sērbii, Germanii ș. a., maltratați și loviți în drepturile lorū cele mai sante, strigă, că se calcă constituția, se violēză libertatea cetățenilor, se nesocotescū legi și aședāmintē din partea stăpānirii, Ungurii dela putere răspundū strigāndū și mai tare, că statulū e în pericolū, că ordinea și liniștea interiōră este amenințată din partea agitatorilorū naționali nemulțamiți.

De este vorba de vr'unū abuzū de putere din cele mai condamnabile sēu de vre-o încălcare de dreptū flagrantă sēu de orī-ce nedreptățire strigătoare le cerū, organele stăpānirii unguresci nu răspundū decâtū cu strigarea: „Prindeți și nimiciți pe agitatori!“

Așa se face în Ardealū și în Țera ungurescā agitațiunea de susū în josū, acēsta este sistema de regularisire a „hoților de păgubași.“

Nimicū mai ușorū decâtū a pune vina pe celū mai slabū și când se plānge de nedreptățire a-lū mai pedepsi încă — dēcā ai noroculū de a fi celū mai tare.

Ungurii se bucură ađi de acestū norocū în așa mare măsură, încātū se pōte dice cu dreptū cuvēntū, că tōtā puterea statului se află ađi exclusivū în mână lorū.

Acēsta putere — precum ne putemū șilnicū convinge — li s'a și suitū la capū cumplitū, așa că ađi vēdēndū-se stăpāni pe tōte au ajunsū a crede, că statulū este numai alī. lorū și că numai ei suntū statulū.

Dēr noroculū vine și se duce și celū ce nu scie sē-lū menajeze cum se cade ilū pierde mai curēndū decâtū l'a cāștigatū.

Ungurii dela putere arū trebui sē se gāndescā la acēsta și pōte că s'arū și gāndi dēcā nu arū fi atātū de îngāmfaiți și ineređuți în forțele lorū, cu carī potū sē facā paradā când constelația le este atātū de favorabilă, dēr carī încă nu s'au probatū în timpuri viforose ca destulū de destoinice de a-i scāpa de peire, fără ajutorū străinū.

Grațiā sistemului de escludere practicatū cu atāta dibāciā și a agitațiunei de susū în josū pornită și susținută cu o tenacitate dēmnă de-o cauză mai bună, Ungurii dela putere au ajunsū sē le aibā ađi tōte maghiare în statū. Ministeriū și parlamentū maghiarū, administrațiune și justițiā maghiarā, instrucțiune maghiarā susținută din visteria statului și așa mai departe.

Nu este o urmare logică a acestei porniri de maghiarisare absolută, dēcā aceiași Unguri, carī au dobēnditū în cursulū deceniilorū din urmă rezultatele amintite, voiescū acum sē încoroneze opera lorū, declarāndū și pe Rege ca Maghiarū cu sentimente și aspirațiuni specifice maghiare?

Invingerea ce au dobēndit'o Tiszaștii la a-legerile trecute — cu ce mijlōce și pentru care prețū o scimū cu toții destulū de bine — a făcutū sē le creșcā așa de multū creșta, încātū și-au propusū sē se folosescā de cālētoria monarhului nostru la manevrele din Ungaria de nordū și din Transilvania, spre a agita ērāși în stilū mai mare de susū în josū în favōrea sistemului lorū de guvernare.

Ni se spune, de cătră foile cele mai de frunte ale guvernului, cu multă naivitate, că monarhulū, orī unde se arată „în mijloculū credincioșilorū sēi Unguri“, pōrtă uniforma ungurescā; că orī ce deputațiune o întēpină numai în „limba statului“; că orī și unde ar ajunge „ține tare la folosirea idiomului naționalū“ și că în tōte alocuțiunile sale cătră diferitele con-fesiuni capulū statului accentuēză „alipirea cătră statū și cătră idea de statū.“

Aceste tōte ni se spunū cu scopū de a ne capacita, că nu mai este iertatū sē avemū plāngerī în acestū statū „constituționalū“ contra sistemului de guvernare, pe care l'ar fi luatū în scutū domnitorulū cu putere și înțelepciune. („Pester Lloyd“ dela 4 Sept.)

Ciudatā manieră de a identifica lealitatea cătră corōnă cu scopurile și tendințele partidei dela putere.

E clarū că nicāiri pe astā lume nu va dice capulū unui statū cătră supușii sēi: sē nu fiți credincioși statului. Dēr ce are credința și lealitatea cătră statū și corōnă cu credința și lealitatea cătră o clică, care guvernēză în statū?

De unde și până unde ar putē pretinde dela noi, cei asupriți, domnitorulū ca sē sērutāmū vērگا, cu care ne isbesce regimulū tiszaișt? De unde și până unde ar avē îndreptățirea Suveranulū unui statū constituționalū a pretinde dela supușii sēi ca sē renunțe la libertatea lorū cetățenescā și la drepturile lorū, pentru că așa îi place puternicului ministru-președinte?

Alta este lealitatea cătră tronū, alta patriotismulū și ērāși cu totulū alta suntū nedreptățirile, abuzurile de putere și violențele comise de cătră cei ce au frēnele guvernului în mână.

A susținē, că capulū statului s'ar putē declara solidarū cu fărădelegile guvernului sēu este mai multū ca absurditate, este o infamiā.

Bine că ađi este încă Tisza la putere, bine că monarhulū nu vrea sē se abatā întru nimicū dela linia prescristā de acestū guvernū pe temeulū constituționalismului esistentū, dēr tōte aceste nu îndreptățescū pe nimeni de a ne declara de ne-leali și nepatrioți atunci, când noi nu facemū altā decâtū a ne apēra limba și naționalitatea în contra celorū ce ni-le atacā cu atāta cutezare și sfruntare.

La biografia lui T. Cipariu.

Blașiu, 7 Septemvre.

Ideile salutare ale începutū icī-colea a afla și între noi adicți. Atari bărbați pētrunși de sēmțulū umanū de-a presta ajutorū, unde vēdū, că este necesarū, suntū, potū dice, mai toți canonicii locali, făcēndū acte de binefacere încă în viētā, rezervāndū-și cu tōte aceste însă dreptulū a-și arēta bunăvoința, de care suntū conduși, în testamentulū ce-lū lasā după mōrte. Lucru naturalū, că de atari lucruri suntū numai omeni cu abnegațiune și filantropiā capabili.

Și apoi unū filantropū perfectū a fostū repausatulū T. Cipariu, ce se reoglindează din încordata și neinterupta sa activitate: Dovadā ponderosā este împrejurarea, că dēnsulū s'a adoperatū a-și însuși 14 limbi, cu deosebire orientali, și acēsta nu o făcū dēnsulū, decâtū numai din motivulū, ca prin sciința frumōsă, ce-și va cāștiga, sē devinā folositorū națiunei sale; dovadā însemnatā suntū opurile sale neperitōre, din carī transpirā iubire de nemulū sēu, noblețā și înțelepciune; dovadā invederatā de abnegațiune este mulțimea cea mare de cărți, auctori re-

numiți vechi și noi, clasici anticī și moderni, manuscrite prețioșe, documente indispensabile pentru istoria noastră națională și pentru sciința în genere. Și n'ai decâtū sē ascultī lamentarea sa pentru cărțile pierdute, răpite și nimicite de mână rēutāciōse cu ocaziunea revoluțiunei din 1848 (veđi „Archivū“ p. 669), pentru ca sē te convingi deplinū despre interesarea sa viā pentru sciința, pentru ca pētrunșū de durere și compātimire sē pronunți condamnări eterne asupra nelegiuților deprēdători.

Nepierdēndū din vedere cele imediatū premise, trebuie sē constate fiecare, că averea rēmasā de repausatulū invētatū nu pōte fi mare; precum se dā cu socotēla potū fi vre-o 20.000 fl. Erede este constituitū Venerabilulū capitulū, care are sē administreze averea, nu pentru sine, ci ca fundațiune spre scopurile anume determinate de cătră fundatorulū în testamentulū și respective codicele lui. Fiindū însă documentele referitōre la lucrulū acesta mai multe, așa nu se pōte sci apriatū carele dintr'insele va fi decizitorū? Numai atāta este securū pentru totū casulū, că averea rēmasā este destinată spre scopuri publice. Din aceste se cunoscū până acuma urmātōrele:

Pentru parochulū, invēțatorulū, biserica și scōla din Pānade (loculū natalū alū fundatorului)	pe anū	200 fl.
Stipendie, pentru studenți		300 fl.
Pentru 2 teologi, când se aședā în parochiā		200 fl.
Pentru biblioteca propriā (de hārtiā etc.)		40 fl.
Pentru descendenții fratelui sēu		60 fl.
Pentru scōla de fetițe din locū		200 fl.
Pentru rotivale		8 fl.

Discursū funebru,

rostit de profesorul gimnasial I. Germanū la mormēntul lui T. Cipariu.

„Omnia cum pereant, virtus est sola perennis.“
Ovid.

Tristă adunare!

Sōrele rēsare și apune, rēsare și apune, și de câte orī apune, totdeuna țși aruncā rațele sale îndērēptū preste muritori, întārindu-i în sperare, că elū nu apune pentru totdeuna dinaintea ochilorū lorū, ci numai pentru câteva ore, ca ei cu atātū mai tare sē se bucure de lumina lui. Acesta e cursulū naturalū alū sōrelui pusū de Creatorulū sēu.

Unū casū analogū aflāmū și în viēta bărbaților erudiți și binemeritați, căci și aceștia suntū unū sōre pentru omenime.

Demni de stimā și venerațiune suntū acei bărbați, carī iubindū binele și progresulū omenimei, se silescū și lucrā din tōte puterile spre răspāndirea a totū ce e bunū, frumōsū, nobilū și salutarū.

Pe bărbatulū dotatū cu talente rarī, care face lucruri mirabili, fiā ca omū de statū, fiā pe terenulū arților și alū sciințelorū, suntemū datorī sē lū stimāmū și venerāmū; suntemū datorī sē arātāmū că-i scimū prețui calitățile cele bune, dēcā pre lângā a-ele are și bunăvoința de-a lucra pentru binele și progresulū omenimei. Așa ar trebui sē fiā, dēr durere! în fiā-care și vedemū câtū de ingratā e omenimea față de bine-făcătorii ei Acestū adevērū a fostū cunoscutū și la cei vechi, de aceea străbunulū Horațiu dice:

„Virtutem incolumem odimus,

„Sublatam ex oculis quaerimus invidi.“ (Lib. III. od. 24). Va sē dice: nrimū pe omenii virtuoși pe câtū timpū suntū în viētā, indatā însă ce au muritū, îi dorimū cu lacrēmī.

Așa este tristă adunare! Meritele omenilorū mari adeseori numai după mōrte suntū recunoscute și aprețuite.

Bărbatulū nobilū și binemeritatū trāesce și după mōrte în memoria posterității. Elū nu numai că e admiratū de posteritate, dēr are și o influință binefăcētōre asupra ei prin invēțaturile și adevērurile cuprinse în scrierile sale, prin faptele și opurile sale cele neperitōre.

Unū astfelū de bărbatū bine-meritatū de Biserică și națiune fū repausatulū în Domnulū Timoteu Ci-pariu, fostū canonicū și prepositū capitularū, ale cărui

rămășițe pământești astăzi le cuprinde în sinul său mormântului rece.

Timoteu Cipariu, părintele filologiei române, apostolul Românilor, astăzi nu mai este între cei vii; nobilul lui suflet s'a mutat la locuințele eterne.

Timoteu Cipariu, regeneratorul limbii române, care a format o epocă nouă în literatura română, s'a născut la anul 1805 în comuna Pănade, aproape de Blașiu. Studiele și le-a făcut la școlile din Blașiu; el încă ca tineru și-a câștigat stima și iubirea tuturor. Mentea-i ageră și memoria tenace, însoțită de o diligență laudabilă, erau admirate atât de profesori, cât și de conscolarii săi. La anul 1823 absolvă cursul filosofic cu cel mai strălucit succes; și la anul 1826 absolvă și cursul teologic tot cu asemenea succes. Îndată după absolvirea cursului teologic fu numit de profesori, mai întâi la gimnasiu, după aceea de dogmatică, mai târziu de filosofie, și în fine de studiul biblic și limbile orientale, cari le propuse până în 1855, când fu numit de directorul gimnasial și ca atare a condus cu tact și înțelepciune rară acest institut în timpuri grele până la anul 1875.

Tactul fin al directorului T. Cipariu a scutit gimnasiul Blașiu de multe rele, de cari era amenințat; dănsul a delatrat multe pedeci ivite pe calea progresului. Precum ca profesori așa și ca director, T. Cipariu a fost pur și simplu înălțimea misiunii sale. Stimat de corpul profesoral, iubit de tinerimea studiișă, T. Cipariu a fost luciferul conducător al gimnasiunii din Blașiu, care astăzi îl depănge. Dănsul a stăruit din toate puterile spre îmbunătățirea stării gimnasiunii, precum și a profesorilor, cari varsă lacrimi de recunoștință pe mormântul său. Pentru meritele câștigate pe cariera prof. încă la anul 1842 fu numit de canonic la catedrala din loc.

Tote ocupațiunile cele multe și grele n'au fost în stare a-lu abate ca să nu se îngrijască și pe alt terenu de binele și înaintarea națiunii române. În timpurile cele mai grele pentru națiunea română, T. Cipariu apare ca publicist în „Organul luminării”. El i-a parte ca deputat la Senatul imperial din Viena, precum și la dieta din Sibiu.

Activitatea literară a repausatului T. Cipariu este cunoscută tuturor Românilor, cari se interesază de limba și literatura română. „Principiile de limbă”, gramaticile l. rom., „Arhivul pentru filologie și istorie” precum și alte opuri ale sale sunt tot atâtea tesaur, prețioși pentru limba și literatura română; acestea sunt monumentul etern și neperitor, cari îi vor esternisa memoria și-i vor face numele nemuritor.

Pe repausatul în Domnul T. Cipariu îl depănge „Asociațiunea transilvană pentru literatură și cultura poporului român”, ca pe demnul și distinsul ei președinte; îl depănge Academia română de științe din București, ca pe cel mai meritat și activ membru al ei; îl depănge Biserica și întreaga națiunea română ca pe cel mai prețios clenu al ei.

Cine va da ochilor mici o fântână de lacrimi, ca să plângă, nu ca Ieremia nefericirile Ierusalimului, ci talentele, virtuțile și calitățile eminenței înmormântate deodată cu repausatul?!

Înainte de a pleca repausatul spre calea către eternitate, corpurile profesoral de la institutele din loc, în semn de stimă și venerație, își exprimă prin mine condolița dîcîndu: mergi în pace sufletu nobil, pauzează în sinul adevărului, unde nu este durere, întristare și suspinare, ci viață fără de finit. Amin.

Blașiu, 5 Septembrie 1887.

Afacerea Lucaciu.

Sub titlul „agitatorului arestat” și „agitatorului valahă arestat”, reproducem diarele ungurești următorului nou comunicat, ce i se trimite din *Baia mare* fôiei „Sztármegyei Közlöny”:

„Arestarea lui Vasile Lucaciu a adus în mare ferebă pe preoții gr. cat. din părțile noastre. Mai de mulțori au ținut adunări, declară ca ilegală procederea contra lui Lucaciu și, după cum se spune, contéză la ajutorul valahă și muscălescă (!). Nevasta și fratele arestatului s'au dus la episcopul din Gherla, pentru ca să mijlocescă intervenirea lui. Spun, că vor cere intervenirea Episcopilor, Metropoliților, eventual în cazul extrem chiar și a P. S. S. Papei dela Roma și la acesta și contéză ei fôrte multă. Cred, că arestarea unui preot este din partea autorităților civile atentat contra bisericeii, și de aceea se va cutremura întregul edificiu al ordinii lumesc.

Interesații preoții gr. cat. și-au și început lucrarea cu credincioșii ce au fost de față la adunare. Cumnatul arestatului agitator, preotul substitut Ioan Costin din Tăuții de sus, li-a eșit înainte „martorilor” (contra lui Lucaciu), cari au fost ascultați, și înaintea bisericeii i-a întâmpinat cu cuvinte aspre și murdare. Preotul din Satu-noul superior (Felső-Ujfalu) a amenințat pe învățătorul-cantor Constantin Mădărașu cu perderea oficiului, fiind-că la citațiunea judei instructor a fasonat ca martor; astfel a amenințat și pe socrul său, care e jude comunal. Preotul din Tăuții de sus a adunat din două comune, ce sunt sub mâna lui, ca la 30 de omeni, cu cari ține conventicule câteodată și noptea și astfel înainte îi instruază pentru investigațiune.”

La acestea „Kolozsvar” mai adauge:

„Foile din Budapesta au scris despre fratele lui Vasile Lucaciu, că acesta a fost arestat în Clușu și că s'au aflat la el scrieri compromițătoare. Despre această arestare însă nici poliția din Clușu, nici procuratura regescă n'are scire și astfel întrăgă faima despre arestare și cu scrierile compromițătoare este nebasată.”

O nouă dovadă despre conștiențiositatea acusatilor!!!

SCRILE ȚILEI.

La începutul anului școlastic 1887/8 a concursă atâtea mulțime de studenți pentru cl. I. și II. gimnasială în Blașiu, încât acei ce au venit a se înscrie în 1 Septembrie n'au putut fi înmatriculați decât numai vre-o doi, de ore ce s'a împlinit numărul de 60 pentru o clasă din cele numite și profesorii cari sunt nu pot propune la mai mulți, făcîndu mai multe despărțăminte. Ar fi de dorit ca să se facă clase paralele și să se înmulțescă profesorii, pentru ca să nu sufere instrucțiunea poporului.

—x—

Diarele din București publică următoarea scire senșională: „În Brașov s'au primit ordine pentru stringerea unor marf cantități de furagiu și transporturi de munițiuni de războiu sosesc pe fiă-care și în același oraș. Se vorbește chiar de o chemare a rezervelor sub pretext de manevre.” — Noi nu scim nimic despre tote astea.

—x—

Societatea Alianței Anti-Israelite din România s'a

constituit definitiv în baza statutelor congresului din București, și în ședința dela 23 c., la care au luat parte 185 membrii, s'a votat și comitetul național compus de 30 membrii, și biroul comitetului s'a compus astfel: Președinte: Eduard Gherghel. Vicepreședinti: Bimtrie Butculescu, deputat, Sion Gheri, din Brătești, mare proprietar. Membrii accesorii: Grigore Jipescu, avocat. Iosif Popescu, profesor. N. D. Dimitrescu, student. Secretar general Dr. Brăilov. S'a votat ca diarul „Alianța Anti-Israelită” să fiă organul societății. Biroul întrunindu-se în ședința la 25, a ales casier provisor pe d-na Eferia Brăilov.

—x—

Ungurii au închis șola germană de comerț și industriă din Neopianta. Causa închiderii nu e cunoscută și nici nu pôte fi alta decât maghiarisarea. „Neusatzter Zeitung” dîce că Germanii de acolo sunt fôrte consternați și curioși totodată a afla motivele închiderii.

—x—

După cum spune „H. Z.”, gendarmeria a confiscat în Sebeșul de jos mai mulți cai cari ar fi fost importați — dîce-se — din România ca contrabandă.

—x—

Poliția frontariilor României, ce se făcea de către autoritățile vamale române, a trecut dela 15 August în mâna autorităților militare române, care vor avea dreptul să vîdețe pașaportele la graniță, scrie „Răsboiul”.

—x—

Escursiune la Sinaia în 11 Septembrie c. n. Pentru comoditatea participanților la această frumoasă escursiune, se primesc înscrieri pentru prânzire la Sinaia în biroul orașenesc din Brașov al C. F. U. (Strada Vămei nr. 10.) Prețul unui prânz este fl. 2. 5 cr. sau 1. 45 de persoană. (În ambele prețuri se află deja socotit: vin, pâne și cafea neagră.) Înscrierile se primesc numai până mâne, Vineri la 5 ore p. m. Totu o dată sunt rugați participanții, în propriul d-lor interes, ca înainte de plecare să se prezinte la stațiunea din localitate în salonul de așteptare cl. II. cu documentele de drum. — În urma informațiilor primite în privința mărețelor pregătiri ce se fac în Sinaia din incidentul aniversării luării Griviței, această escursiune promite a fi câtu se pôte de interesantă și merită a fi incuragiată.

În Țilele aceste va apăre în editura lui H. Zeidner librar în Brașov:

1) „Fisica pentru școlile populare” lucrată pe baza normativului școlar din 1882 de Dionisie Făgărășanu, profesor.

Cu peste 70 de ilustrațiuni intercalate în text.

2) Geografia pentru școlile medii lucrată pe baza planului ministerial, după d. Laky, de Dionisie Făgărășanu și Andrei Bărsanu profesori, tom: II. Europa, afară de regiunea Mării-Mediterane.

Îmediat după aparițiunea acestei părți se va pune sub tipar din geografia pentru școlile medii, tom: III. Geografia Asiei, Africei, Americii și Australiei.

Cestiunea bulgară.

Corespondentul „Agenției Havaș”, într'o întrevedere cu dr. Stransky, ministrul bulgar al afacerilor străine, primă declarațiunea următoare:

Avemă încredere în soluțiunea cestiunii noastre. De

FOILETONU.

(47)

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de Ioan S. Spartal.

XVI.

Cei Doi Foscari.

Interogatorul încep. Jacob mărturisă numai decât că a scris scrisoarea ducelui de Milan.

— Cu ce scop ai scris scrisoarea aceea? întrebă unul din senatori.

— Cu singurul scop ca să mai vedu Veneția.... Acum mi-am ajuns scopul! răspunde acusatul.

— Ce probă poți să dai ca să se pôtă crede ce spun?

— Scrisoarea pe care am scris-o tatii totodată cu aceea pe care am trimis-o ducelui de Milan.

— Scrisoarea aceea trebuie înlăturată din desbateri! — dîce Loredano senatorul. — Ea n'a fost scrisă decât pentru trebuințele cauzei. Șafară de asta a fost nimic. De aceea, mai înainte de a merge mai departe, propun să se pună Jacob Foscari la tortura cestiunei pentru ca să fiă silit să se mărturisescă crimele.

Un senator făcu observația că ar fi o cruțime să-lu mai supue torturei pe câtă vreme acusatul mărturisise că scrisese scrisoarea ducelui de Milan.

— Nu numai crima asta oșpă pe capul său, Jacob Foscari a conspirat în potriua Veneției. Legea este formală și stăruescă pentru ca cestiunea să fiă a-

plicată acusatului până când Consiliul va scote din gura sa o mărturisire fără de restricțiune.

Consiliul deliberă și majoritatea hotără să se în trebuințe tortura de rigore și ca acusatul să fiă supus întrebării chiar în sala Consiliului.

Păn'atunci nenorocitul părinte nu dîsesse nici o vorbă; însă când vedu că s'aducă instrumentele de tortură se sculă dîcîndu:

— Nu! nu în fața mea!

— Tată, să nu te temi de nimic. Ai să vezi cum o să fiu de curajos!... dîse Jacob cu o voce dulce.

Dogele înăbuși un gemet și ședă și ședă. Tortura încep.

Câtă vreme țină tortura, adică pe când oșele i se frangeau, Jacob Foscari dîmbea mereu uitându se la tatăl lui. Odată însă nu mai putu îndura: durerea-i înfrânse curajul și i smulse un țipet căruia dogele îi răspunde printr'o tresărire.

— Mărturisești?... îl întrebă senatorul Loredano.

— Mărturisești!... răspunde Jacob.

— Că ai conspirat contra guvernului Veneției? — Mărturisești că adoră Veneția! dîse suferindul cu vocea lui dulce.

Loredano avu un gest de nerăbdare și unul dintre senatori ceru ca cestiunea să fiă întreruptă până după deliberarea Consiliului.

Deliberarea se făcu chiar în ședință. Membrii Consiliului nu stăruiră pe lângă bătrânul Foscari ca să ia parte. Șapoi bătrânul părea cu totul sdrobotit și pôte

că inimicilor acestora de bronsu le fusese milă o clipă.

Cei dîce se puseră la locurile lor și cel mai în vîrstă dintre dînsii declară că Consiliul în majoritate hotărâse că era de prisos să mai întrebunțeze cestiunea și chiar să mai mergă cu procesul mai departe. Luând în considerația mărturisirea făcută de Jacob Foscari cum că el a scris scrisoarea ducelui de Milan, Consiliul îi va lăsa viața. Jacob se se întorcă în Candia, unde era exilat.

Pe când se citea declarațiunea aceea, dogele pără că ese din toropela în care căduse dela începutul interogatoriului fiului său. Ridică capul și întrebă:

— Jacob trebuie să se întorcă în Candia?

— Da.

— Trebuie să plece chiar aci? întrebă dogele arătîndu cu un gest de o teribilă elocință picioarele mutilate ale nenorocitului tînăr.

Consiliul, fără să vrea să înțelgă grôznica ironie conținută în vorbele dogelui, deliberă încă odată și, după ce se schimbară cei dîce câteva vorbe, cel mai în vîrstă dintre membri dîse în numele celorlalți:

— Jacob Foscari pôte rămâne în Veneția și chiar în palatul ducal, sub același acoperemintu cu tatăl său, până când se va însănătoșă deplin.

Vai! clementa acesta venea prea târziu. Tortura luase lui Iacob puțina putere care i mai rămăsese. Cum fuse adus în palatul ducal, cădă într'un leșin cumplicit din care nu se deșteptă decât cătră nopte. Deschîdînd ochii, vedu pe tatăl său și pe ficia Adriaticei stîndu lângă dînsul, și, arătîndu-le cu ochii o ferestră

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 24 Augustu st. v. 1887.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Rentă de aur 5%', 'Bonuri croato-slavone', 'Despăgubire p. dijma de vinu ung.', etc.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Renta română (5%)', 'Renta rom. amort. (5%)', 'Impr. oraş. Buc. (20 fr.)', etc.

Cursul pieţei Braşov

din 7 Septemvre st. n. 1887.

Table with 3 columns: Item name, Buy price (Cump.), and Sell price (Vend.). Includes items like 'Bancnote romănesci', 'Argint românesc', 'Napoleon-d'ori', etc.

Anunţiu de esarendare.

Bunul comasatū dela Bethlen-Szent-Miklos aprōpe de Blaşiu, care este proprietatea Escelenţiei Sale Părintelui Metropolitū consistătorū din:

- 1. Arătorū . . . . . 295 jugăre 585 orgii □
2. Riturī-Fēnaţe . . . . . 155 " 737 " "
3. Pășune . . . . . 32 " 877 " "
4. Păduri . . . . . 39 " 24 " "
5. Trestiişū . . . . . 2 " 700 " "
6. Grădină . . . . . 7 " 1074 " "
7. Terenū scutitū de dare . . . . . 23 " 261 " "

Suma totală . . . 555 jugăre 1158 orgii □

Împreună cu o mōră din nou edificatā cu 4 (patru) rōte, cu dreptulū regalū de crismăritū și dreptulū culegerii de vamă de tērgū, și cu tōte superedificatele locuitū și economice fiinţōre de acestū bunū, și împreună cu bunul comasatū din Căpālna (Also-Kăpolna) în estensiune de 142 jugăre 1158 orgii păturate consistătorū din arătorū, fēnaţū, pășune, păduri și vinie se dă în arēndă pe calea licitaţiunei publice, pe periodulū de 6 (șese) ani începēndū din 1-ma Noemvre 1887 până în 1-ma Noemvre 1893.

Licitaţiunea se va fiinē în 23 Septemvre a. c. st. n. la 2 ore p. m. în cancelaria advocaturii archidieceșane.

Doritorii de a licita au a depune unū vadiu de 10% dela suma de esclamare de 5000 fl. v. a.

Până la începerea licitaţiunei se primescū și oferte sigilate prōvęđute cu vadiulū de 10% întru atātū, încātū în acelea se va oferi o sumă fixă, și oferentulū va declara că cunōșce condiţiunile de licitaţiune și le primesce. Condiţiunile de licitaţiune se potū vedē în cancelaria subscrisulūi.

Blaşiu, în 2 Septemvre 1887. Ludovicū Csato, adv archidieceș.

Advertisement for 'Vinū negru de Negotinū veritabilū (sērbescū)'. Includes text: 'se află de vęndare la mine Litru a 80 cr., ér în butelii de câte 0-7 Ltr. a 64 cr.' and 'CAROL NEKLES. Braşovulū-Vechiu, Nr. 45.'

Mersulū trenurilor

Valabilū dela 1 Iuniu st. n. 1886.

pe linia Predealū-Budapeșta și pe linia Teiușū-Aradū-Budapeșta a calei ferate orientale de statū reg. ung.

Large table with 4 main columns: Predealū-Budapeșta, Budapeșta-Predealū, Teiușū-Aradū-Budapeșta, and Budapeșta-Aradū-Teiușū. Each column contains train schedules with columns for train type (Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de omni-bus, Tren de omni-bus) and departure times for various stations.

Nota: Orele de nōpte sūnt cele dintre liniile grōșe.